

## 60. MEKTUP

٦٠- ﴿ الْمَكْتُوبُ السِّتُونُ إِلَى وَلَدِ شَيْخِهِ الْخَوَاجَةِ عَبْدِ اللَّهِ فِي بَيَانِ عَدَمِيَّةِ ذَاتِ  
الْإِنْسَانِ وَبَيَانِ أَنَّ ذَاتَهُ هِيَ النَّفْسُ النَّاطِقَةُ مَعَ بَيَانِ فَنَاءِ النَّفْسِ وَالْقَلْبِ وَزَوَالِ الْعِلْمِ  
الْخُصُولِي ﴾

هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ سُبْحَانَ مَنْ لَا يَتَغَيَّرُ بِذَاتِهِ وَلَا بِصِفَاتِهِ وَلَا فِي أَسْمَائِهِ بِحُدُوثِ الْأَكْوَانِ  
فَإِنَّ كُلَّ تَغْيِيرٍ وَتَلَوُّنٍ وَقَعَ فِي حُدُوثِ الْأَكْوَانِ فَإِنَّمَا هُوَ فِي مَرَاتِبِ الْعَدَمِ وَلَمْ يَنْطَرُقْ إِلَى  
حَضَرَةِ الْوُجُودِ تَعَالَى وَتَقَدَّسَ تَنَزَّلُ وَلَا تَبْدُلُ لَا فِي الْخَارِجِ وَلَا فِي الْعِلْمِ أَضْلًا بَيَانُهُ أَنَّ  
الْحَقَّ سُبْحَانَهُ لَمَّا أَرَادَ أَنْ يُظْهِرَ كَمَالَاتِهِ الذَّائِبَةَ وَالصِّفَاتِيَّةَ وَالْأَسْمَائِيَّةَ وَأَنْ يُجَلِّبَهَا فِي  
بِجَالِي الْأَشْيَاءِ وَمَرَاتِبَاهَا عَيْنَ لِكُلِّ كَمَالٍ فِي مَرَاتِبِ الْعَدَمِ تَقِيضُ ذَلِكَ الْكَمَالِ الْمُقَابِلَ لَهُ  
وَالْمُتَمَيِّزَ عَنْ سَائِرِ الْأَعْدَامِ بِالْإِضَافَةِ إِلَيْهِ لِيَكُونَ مِرَآةً لَهُ فَإِنَّ مِرَآةَ الشَّيْءِ مُقَابِلُ الشَّيْءِ  
وَسَبَبُ لِظْهُورِهِ وَبِضْطِيقِهَا تَبَيَّنَ الْأَشْيَاءُ وَالْأَعْدَامُ الَّتِي فِيهَا قَابِلِيَّةٌ لِأَنَّ تَكُونَ مَرَاتِبَا  
لِلْكَمَالَاتِ أَوْ جَدَّهَا فِي مَرْتَبَةِ الْحَيِّسِ وَالْوَهْمِ فِي آتِي وَقْتِ أَرَادَ وَأَعْطَاهَا الْأَسْتِقْرَارَ  
وَالْإِسْتِحْكَامَ وَجَعَلَ جَمِيعَ تِلْكَ الْكَمَالَاتِ مُنْعَكِسَةً فِيهَا وَصَيَّرَ تِلْكَ الْأَعْدَامَ بِذَلِكَ  
الْإِنْعِكَاسِ حَيًّا وَعَالِمًا وَقَادِرًا وَمُرِيدًا وَبَصِيرًا وَسَمِيعًا وَمُتَكَلِّمًا فِي تِلْكَ الْمَرْتَبَةِ وَلَكِنْ قَدْ  
كَانَ مُحْسُوسًا أَنَّهُ قَدْ يَنْصَرِفُ أَوَّلًا فِي الْعَدَمِ مِنْ غَيْرِ أَنْ يُجْعَلَ فِيهِ شَيْءٌ آخَرُ وَيُجْعَلَ هُوَ  
بِذَلِكَ التَّنَصُّفِ مُلَائِمًا وَلَيْتِنَا نُمَّ يَظْهَرُ فِيهِ الْكَمَالُ كَمَا أَنَّ السَّمْعَ يُجْعَلُ أَوَّلًا لَيْتِنَا وَمُلَائِمًا  
نُمَّ يَصَوِّرُ بَعْدَ ذَلِكَ صُورًا وَاشْكَالًا. يَنْبَغِي أَنْ يَعْلَمَ أَنَّ الْمُرَادَ هُنَا مِنَ الْعَدَمِ هُوَ الْعَدَمُ  
الْخَارِجِيُّ الْمُقَابِلُ لِلْوُجُودِ الْخَارِجِيِّ فَلَا يَكُونُ مُتَانِفًا لِإِيجَادِهِ الْوَاقِعِ فِي مَرْتَبَةِ الْوَهْمِ مَعَ  
أَنَّا نَقُولُ إِنَّ الْمُتَانِفِي لِلْعَدَمِ هُوَ الْوُجُودُ الَّذِي يَقِيضُهُ وَلَا يَصِيرُ الْعَدَمُ وَجُودًا وَأَمَّا إِذَا كَانَ  
مَوْجُودًا لَا يَلْزَمُ مِنْهُ تَحْدُورُ أَضْلًا كَمَا قَالُوا فِي الْوُجُودِ إِنَّهُ مِنَ الْمَنْعُقُولَاتِ الْقَانُونِيَّةِ وَلَا  
وُجُودَ لَهَا فِي الْخَارِجِ بَلْ هِيَ مَعْدُومَةٌ فِيهِ. فَعَلِمَ مِنْ هَذَا التَّحْقِيقِ أَنَّ حَقَائِقَ الْأَشْيَاءِ

أَعْدَامُ انْعَكَسَتْ فِيهَا كَمَالَاتُ مَرْتَبَةِ الوجودِ تَعَالَتْ وَتَقَدَّسَتْ وَحَصَلَتْ لَهَا بِإِيجَادِ اللَّهِ تَعَالَى تَحَقُّقٌ وَثُبُوتٌ وَهَيْئَةٌ وَاسْتِثْقَارٌ وَاسْتِثْمَرَارٌ فِي مَرْتَبَةِ الْحَيِّسِ وَالْوَهْمِ وَكَانَ ذَوَاتُ الْأَشْيَاءِ يَلِكُ الْأَعْدَامُ وَانْعِكَاسُ الْكَمَالَاتِ فِيهَا بِمَثَابَةِ قُوَاهَا وَجَوَارِحِهَا وَبَعْدَ تَمْهِيدِ هَذِهِ الْمُقَدِّمَاتِ نَذْكُرُ فِي بَيَانِ الْمَقْصِدِ الْأَصْلِيِّ الَّذِي يَتَعَلَّقُ بِالْوَلَايَةِ الْخَاصَّةِ كَلِمَاتٍ يَنْبَغِي اسْتِمَاعُهَا بِسَمْعِ الْعَقْلِ. إَعْلَمْ: أَرْشَدَكَ اللَّهُ وَهَدَاكَ سَوَاءَ الطَّرِيقِ أَنَّ حَقِيقَةَ الْإِنْسَانِ وَذَاتُهُ الْعَدَمُ الَّذِي هُوَ حَقِيقَةُ النَّفْسِ النَّاطِقَةِ الَّتِي يُعَبِّرُ عَنْهَا فِي الْأَوَّلِ بِالنَّفْسِ الْأَمَّارَةِ وَكُلُّ فَرْدٍ مِنَ أَفْرَادِ الْإِنْسَانِ يُشِيرُ بِلَفْظِ أَنَا إِلَيْهَا فَتَكُونُ ذَاتُ الْإِنْسَانِ هِيَ النَّفْسُ الْأَمَّارَةُ وَتَكُونُ سَائِرُ لَطَائِفِ الْإِنْسَانِ كَالْقُوَى وَالْجَوَارِحِ لَهَا وَحَيْثُ أَنَّ الْعَدَمَ شَرُّ مُحْضٍ فِي حَدِّ ذَاتِهِ لَمْ يَشْمُ رَائِحَةً مِنَ الْخَيْرِيَّةِ تَكُونُ النَّفْسُ أَيْضًا شَرًّا مُحْضًا لَا تَكُونُ فِيهَا رَائِحَةٌ مِنَ الْخَيْرِيَّةِ وَمِنْ خَبَائِثِهَا وَجَهْلِيَّاتِهَا تَدْعِي الْكَمَالَاتِ الظَّاهِرَةَ فِيهَا بِطَرِيقِ الْإِنْعِكَاسِ وَالظِّلِيلَةِ لِنَفْسِهَا وَتَنْسِبُ قِيَامَ يَلِكُ الْكَمَالَاتِ الْقَائِمَةِ بِأَصْلِهَا إِلَى نَفْسِهَا وَتَزْعُمُ نَفْسِهَا بِيَلِكُ الْكَمَالَاتِ كَامِلَةً وَخَيْرًا وَتَكْتَسِبُ مِنْ هَذِهِ الْخَبِثِيَّةِ دَعْوَى السِّيَادَةِ وَتُشْرِكُ نَفْسِهَا بِرَبِّهَا فِي الْكَمَالَاتِ وَتَنْظُرُ الْحَوْلَ وَالْقُوَّةَ مِنْ نَفْسِهَا وَتَزْعُمُ نَفْسِهَا مُتَصَرِّفَةً وَتُرِيدُ أَنْ يَكُونَ الْكُلُّ تَابِعًا لَهَا وَتُحِبُّ نَفْسَهَا أَكْثَرَ مِنَ الْكُلِّ وَتُحِبُّ غَيْرَهَا لِنَفْسِهَا لَا لِأَجْلِهِمْ وَمِنْ هَذِهِ التَّخَيُّلَاتِ الْفَاسِدَةِ تَكْتَسِبُ عِدَاوَةً ذَائِمَةً لِمَوْلَاهَا وَلَا تُدْعِي بِأَحْكَامِهَا الْمُنزَلَةِ بَلْ تَتَّبِعُ هَوَاهَا وَوَرَدَ فِي الْحَدِيثِ الْقُدْسِيِّ «عَادَ نَفْسُكَ فَإِنَّهَا انْتَصَبَتْ لِمُعَادَاتِي» وَبَعَثَ اللَّهُ سُبْحَانَهُ الْأَنْبِيَاءَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ مِنْ كَمَالِ رَأْفَتِهِ وَرَحْمَتِهِ رَحْمَةً لِلْعَالَمِينَ لِيَدْعُوا الْخَلْقَ إِلَى الْحَقِّ سُبْحَانَهُ وَلِيُخْرِجُوا يُيُوتُ الْأَعْدَاءَ وَلِيُدْلُوَهَا عَلَى مَوْلَاهَا وَلِيُخَلِّصُوهَا مِنْ جَهْلِيَّاتِهَا وَخَبَائِثِهَا وَلِيُطْلِعُوهَا عَلَى شَرِّهَا وَنَقِصِهَا فَمَنْ أَدْرَكَهُ السَّعَادَةُ الْأَرْكَانِيَّةُ أَحَابَ دَعْوَةَ هَؤُلَاءِ الْأَكَابِرِ وَرَجَعَ مِنْ جَهْلِيَّةِ وَخَبِثِيَّةِ وَصَارَ مُنْقَادًا لِلْأَحْكَامِ الْمُنزَلَةِ. يَنْبَغِي أَنْ يُعْلَمَ أَنَّ طَرِيقَ تَرْكِيبِ النَّفْسِ عَلَى تَوْعِينِ طَرِيقِ يَتَعَلَّقُ بِالرِّيَاضَاتِ وَالْمُجَاهَدَاتِ وَهُوَ طَرِيقُ الْإِنَابَةِ

وَمَخْصُوصُ بِالْمُرِيدِينَ وَالطَّرِيقُ الثَّانِي طَرِيقُ الْجَذِبِ وَالْمَحَبَّةِ وَهُوَ طَرِيقُ الْأَخْبِيَاءِ وَيَتَعَلَّقُ بِالْمُرَادِيِّينَ شَتَانُ مَا بَيْنَ الطَّرِيقَيْنِ الطَّرِيقُ الْأَوَّلُ سَمَرٌ إِلَى جَانِبِ الْمَطْلُوبِ وَالطَّرِيقُ الثَّانِي جَرٌّ نَحْوَ الْمَقْصُودِ وَبَيْنَ السَّيْرِ وَالْجَرِّ فَرْقٌ كَثِيرٌ وَتَفَاوُثٌ فَاحِشٌ فَإِذَا أُرِيدَ لِصَاحِبِ دَوْلَةٍ يَسَابِقِ الْكَرَمِ الْجَرُّ مِنْ طَرِيقِ الْأَخْبِيَاءِ يُعْطَى لَهُ الْجَذِبُ وَالْمَحَبَّةُ لِجَنَابِ الْقُدْسِ وَيُوصَلُ بِهِ إِلَى الْمَقْصُودِ جَرًّا فَإِذَا كَانَ فِيمَا بَيْنَ هَؤُلَاءِ مَنْ أَدْرَكَتْهُ السَّعَادَةُ يُوصَلُ بِهِ إِلَى حَدِّ الْفَنَاءِ وَيَتَخَلَّصُ مِنْ رُؤْيَةِ السَّيِّئِ وَعِلْمِهِ وَيُجَاوِزُ بِهِ الْآفَاقَ وَالْأَنْفُسَ وَنَسِيَانُ الْآفَاقِ مَرْبُوطٌ بِفَنَاءِ الْقَلْبِ وَنَسِيَانُ الْأَنْفُسِ مَوْقُوفٌ عَلَى فَنَاءِ النَّفْسِ الْأَمَّارَةِ وَفِي الْأَوَّلِ زَوَالُ الْعِلْمِ الْحُضُولِي وَفِي الثَّانِي زَوَالُ الْعِلْمِ الْحُضُورِيِّ وَزَوَالُ الْعِلْمِ الْحُضُورِيِّ لَا يَتَصَوَّرُ مَا لَمْ يَتَحَقَّقْ زَوَالُ النَّفْسِ الْحَاضِرَةِ وَمَا دَامَتِ النَّفْسُ الْحَاضِرَةُ قَائِمَةً فَالْعِلْمُ الْحُضُورِيُّ مَوْجُودٌ فَإِنَّ الْعِلْمَ الْحُضُورِيَّ عِبَارَةٌ عَنِ النَّفْسِ الْحَاضِرَةِ لَا أَمْرٌ رَأَيْدُ عَلَيْهِمَا فَالزَّوَالُ الشُّهُودِيُّ فِي فَنَاءِ النَّفْسِ يَكُونُ عِبَارَةً عَنْ زَوَالِهَا الْوُجُودِيِّ بِخِلَافِ الزَّوَالِ الشُّهُودِيِّ الَّذِي اغْتَبِرَ فِي فَنَاءِ الْقَلْبِ فَإِنَّهُ لَيْسَ بِمُسْتَلَزِمٍ لِزَوَالِ وَجُودِ الْقَلْبِ فَإِنَّ الشُّهُودَ هُنَاكَ رَأَيْدُ عَلَى الشَّاهِدِ وَفَنَاءُ أَحَدِهِمَا لَيْسَ بِمُسْتَلَزِمٍ لِفَنَاءِ الْآخَرِ. تَنْبِيهُ: لَا يَتَخَيَّلَنَّ الْأَبْلَهُ أَنَّ زَوَالُ النَّفْسِ الْحَاضِرَةِ حَاصِلٌ أَيْضًا فِي مَقَامِ الْبَقَاءِ بِاللَّهِ الَّذِي هُوَ مُبَسَّرٌ لِأَرْبَابِ التَّوْحِيدِ الْوُجُودِيِّ فَإِنَّ الْحَاضِرَ ثَمَّةٌ هُوَ الْحَقُّ سُبْحَانَهُ لَا نَفْسَ السَّالِكِ الْفَائِزَةِ لِأَنَّا نَقُولُ إِنَّ الْحَاضِرَ فِي ذَلِكَ الْمَقَامِ هُوَ نَفْسُ السَّالِكِ وَقَدْ تَصَوَّرَهَا السَّالِكُ بِعُنْوَانِ الْحَقِيقَةِ وَالْحَقُّ سُبْحَانَهُ مُنْزَعٌ وَمُبَرَّءٌ مِنْ هَذَا التَّعَيُّنِ وَالْحُضُورِ وَهَذَا مِنْ قِبَلِ مَا قِيلَ ﴿ع﴾ وَصَارَ الْفَارُّ فِي رُؤْيَاهُ نَاقَةً ﴿وَأَمَّا هُنَا زَوَالُ الْعِلْمِ بِالنَّفْسِ الْحَاضِرَةِ وَهُوَ مِنْ أَقْسَامِ الْعِلْمِ الْحُضُولِيِّ لَا زَوَالُ النَّفْسِ الْحَاضِرَةِ الْمُسْتَلَزِمِ لِزَوَالِ الْعِلْمِ الْحُضُورِيِّ وَزَوَالُ النَّفْسِ الْحَاضِرَةِ عِبَارَةٌ عَنْ زَوَالِ عَيْنِهَا وَآثَرِهَا لَا أَنَّهُ عِبَارَةٌ عَنْ زَوَالِ الْعِلْمِ بِهَا شَتَانُ مَا بَيْنَهُمَا.

## TÜRKÇE ANLAMI

- Şeyhinin oğlu Hâce Abdullah'a yazmıştır
- İnsanın zâtının yokluğu, nefsinin nefs-i nâtika olduğu, nefsin ve kalbin fenâsı ve husûlî bilginin zevâli

O, apaçık hak olan Allah Sübhânehû'dur. Ne zâtı, ne sıfatları, ne de isimleri kâinattaki değişikliklerle değişmez. Çünkü bütün değişiklikler ve renklenmeler kâinattaki oluşlar için söz konusudur ki, bunlar da yokluk mertebelerinde olur. Mutlak Varlık (c.c.) için, ne hâricîte ne de ilimde kesinlikle tenezzül ve değişiklik söz konusu değildir.

Bunun açıklaması şöyledir: Hak Sübhânehû zâtıyla, sıfatlarıyla ve isimleriyle ilgili kemâlâtını göstermek ve onları eşyada ortaya çıkarmak isteyince yokluk mertebelerinde her kemâle, kendisine ayna olması için kendisinin mukâbili olan ve ona bağlı olarak diğer yokluklardan ayrılan bir zıt belirledi. Çünkü bir şeyin aynası o şeyin mukâbili ve açığa çıkmasının sebebidir.

*"Eşya kendi zıddıyla açığa çıkar"*

Allah Sübhânehû, kemâlâtını gösterme kâbiliyeti olan yoklukları, dilediği bir vakitte his ve vehim mertebesinde var etti ve bunlara sağlamlık ve yerleşiklik vasıfları verdi. Bütün bu kemâlâtı o yokluklara yansıttı. Böylece bu mertebede o yoklukları bu yansımaya hayat, ilim, kudret, irade, görme, işitme ve konuşma vasıflarına sahip varlıklar yaptı.

Ancak hissedilmiştir ki, öncelikle her hangi bir şey katmaksızın yokluk tasarruf etmekte ve bu tasarrufla onu yatkın ve elverişli hâle getirdikten sonra kemâlini onda göstermektedir. Tıpkı mum gibi ki, önce yumuşatılır ve şekil verilecek hale getirilir. Ardından da ondan çeşitli şekiller ve sûretler yapılır.

Bilmek gerekir ki, buradaki yokluktan maksat, hâricî varlığın mukabili olan hâricî yokluktur. Dolayısıyla burada yokluğun vehim mertebesindeki varlığına ters düşen bir durum yoktur.

Bununla birlikte biz, yokluğa ters düşen şeyin, yokluğun zıddı olan vücûd olduğunu söylüyoruz. Yokluk vücûda dönüşmez. Yokluk mevcut olursa kesinlikle bir sakınca olmaz. Nitekim varlığın ikinci

dereceden akledilebilir olan şeylerden olduğunu ve hâriçte varlığının olmadığını söylemişlerdir.

Bu açıklamayla anlaşılıyor ki, eşyanın hakikati yokluklardır ve Mutlak Varlık'ın <sup>(c.c.)</sup> kemâlâtı bu yokluklara yansımıştır. Böylece, Allah Teâlâ'nın var etmesiyle kendilerinde vehmî anlamda gerçeklik ve sübût hâsıl olmuş, his ve vehim mertebesinde ise istikrar ve süreklilik vasıfları kazanmışlardır. Dolayısıyla eşyanın zâtı o yokluklardır. Kemâlâtın bu yokluklarda yansması onun kuvveleri ve azaları mesabesinde olmuştur.

Bu mukaddimelerle böyle bir giriş yaptıktan sonra velâyet-i hâssayla ilgili asıl maksat hakkında da birkaç kelime söyleyelim. Akıl kulağıyla dinlemek icap eder.

Allah seni olgunluğa ve apaçık olan orta yola ulaştırsın. Bilesin ki, insanın hakikati ve zâtı, başlangıçta kendisine nefs-i emmâre denilen nefs-i nâtikanın hakikati olan yokluktur. Her insan ferdi "ene" (ben) derken bu nefse işaret etmektedir. O halde insanın zâtı bu nefs-i emmâre olup, diğer latîfeleri ise bu nefsin kuvveleri ve azaları gibidir.

Yoklук, şerden ibaret olduğu için hayırlı olanın kokusunu almaz. Aynı şekilde nefis de mahza şerdir ve kendisinde hayırdan eser yoktur. Gölge olma ve yansıma yoluyla kendisinde beliren kemâlâtı, kendine mâl etmek istemesi nefsin çirkinliğinden ve cehaletindendir.

Ashıyla sâbit olan kemâlâtı kendisine nisbet eder ve bu kemâlât ile kendisinin kâmil ve hayırlı olduğunu zanneder. Buradan hareketle üstünlük iddiasında bulunur ve bu kemâlâtta kendisini Rabb'ine ortak tutar. Güç ve kuvvetin kendisinden kaynaklandığını ve kendisinin tasarruf sahibi olduğunu sanır. Her şeyin kendisine tâbi olmasını ister ve kendini her şeyden fazla sever. Başkasını severken de kendisi için sever.

Mevlâ'sına karşı zâtî bir düşmanlık kazanması, indirilen hükümlere itaat etmeyerek kendi hevâsına tâbi olması da nefsin bu bozuk hayallerindendir. Nitekim bir kutsî hadiste şöyle buyrulur: "*Nefsine düşmanlık yap. Çünkü o, bana olan düşmanlığıyla kâimdir.*"<sup>61</sup>

<sup>61</sup> Hadis için Bk. c. 1, Mektup 52.

Allah Sübhânehû rahmetinin ve merhametinin gereği olarak, âlemlere rahmet olan peygamberler gönderdi. Onları halkı hakka çağırarak, düşmanların evlerini yıkarak onlara Mevlâ Teâlâ'yı göstermek, cehaletlerinden ve kirlerinden kendilerini kurtarmak, şerlerini ve noksanlarını onlara bildirmek için gönderdi. Ezelî saadette nimetlenenler, bu büyük insanların davetine icabet etti. Cehaletten ve kirlerden kurtularak, indirilen hükümlere tâbi oldular.

Bilmek gerekir ki, nefis tezkiyesi iki yolla olur: Birincisi, riyâzet ve mücâhedelerle ilgili olan yoldur ki bu inâbe yolu olup mürîd kullara mahsustur. İkincisi ise cezbe ve muhabbetle olan ictimâ yoludur ki murâd kullara mahsustur.

İki yol arasındaki fark çok büyüktür; birinci yol matlûb tarafına doğru bir seyr gidiş iken, ikinci yol maksûd tarafına (Mevlâ tarafından) çekilmedir. Gitme ile çekilme arasında çok fark vardır. Büyük nimete ulaşmış biri için ilahi lütufla ictimâ yoluyla çekilip alınma murad edilse, ona, Hak Sübhânehû'ya cezbe ve muhabbet lütfedilir ve bununla, cezbedilerek maksuda ulaştırılır.

Eğer bunlar arasında saadete ulaştırılmış olan varsa fenâ sınırına kavuşturulur ve böylece o kişi mâsivâyı görmekten ve onun bilgisinden kurtulmuş olur. Âfâka ve enfüse vardırılır. Âfâkın unutulması kalp fenâsına, enfüsün unutulması ise nefis-i emmârenin fenâsına bağlıdır. Birincisinde husûlî bilginin, ikincisinde ise huzûrî bilginin kaybolması söz konusudur.

Nefs-i hâzıra yok olmadıkça huzûrî bilginin yok olması düşünülemez. Dolayısıyla nefis-i hâzıra varoldukça huzûrî bilgi de varolmaya devam eder. Çünkü huzûrî bilgi, nefis-i hâzıradan ibâret olup ayrı bir şey değildir.

Nefis fenâsındaki şühûdî zeval (yok olma) nefsin vücûdî zevâlinin ibarettir. Ancak kalp fenâsında itibar edilen zevâl, kalbin vücûdunun yok olmasını gerektirmez. Çünkü burada, şühûd müşâhede edenden ayrıdır. Dolayısıyla birinin fenâsı, diğerinin de fenâsını gerektirmez.

#### Tenbih:

Ahmaklar sanmasın ki, nefis-i hâzıra, vahdet-i vücûdcuların ulaştığı bekâ billah makamında da yok olmaktadır. Çünkü orada hâzır

olan, sâlikin fânî olan nefsi değil, Hak Sübhânehû'dur. O makamda hâzır olanın sâlikin nefsi olduğunu kabul etsek bile, sâlik onun Hak olduğunu düşünmektedir. Halbuki Allah Sübhânehû böyle bir taayyünden ve huzurdan beri ve uzaktır. Bu durum, bir şiirde geçen "Fare rüyada kendisini deve olarak gördü" mısrasında anlatılan türdendir.

Ancak burada bilginin kaybolması nefs-i hâzıra iledir ki bu husûlî bilginin kısımlarındandır. Yoksa huzûrî bilginin yok olmasını gerektiren, nefs-i hâzıra değildir. Nefs-i hâzıranın yok olması, yalnızca bilginin yok olması değil, kendisinin ve eserinin yok olmasıdır. Aralarındaki fark çok büyüktür.

### ﴿ KELİME ANLAMI ﴾

60. إِلَى وَلَدِ شَيْخِهِ Altmışınçı mektup (Kime gönderilmiştir?) فِي بَيَانِ عَدَمِيَّةِ Şeyhinin oğlu Hâce Abdullah'a (Ne hakkında?) وَبَيَانِ أَنَّ ذَاتَهُ هِيَ النَّفْسُ النَّاطِقَةُ İnsanın zatının yokluğunu Ve zatının nefsi natika olduğunu açıklama hakkındadır (Ne ile birlikte?) مَعَ بَيَانِ فَنَاءِ Nefsin ve kalbin fenası وَزَوَالِ الْعِلْمِ الْحُصُولِيِّ Ve husuli ilmin yok olmasını açıklamakla birlikte. ➤

لَا يَتَغَيَّرُ بِذَاتِهِ O, Allah apaçık haktır مَنْ سُبْحَانَ مَنْ O zatı tenzih ederim ki, هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ Sıfatları ve zatı değişmez (Daha?) وَلَا فِي أَسْمَائِهِ Ve isimleri de değişmez (Ne ile değişmez) فَإِنَّ كُلَّ تَغْيِيرٍ Kainattaki oluşumların meydana gelmesiyle بِحُدُوثِ الْأَكْوَانِ Kainattaki وَقَعَ فِي حُدُوثِ الْأَكْوَانِ Çünkü her değişim ve renklenme ki, oluşumların meydana gelmesinde olmaktadır فَاِنَّمَا هُوَ فِي مَرَاتِبِ الْعَدَمِ İşte bu sadece Yüce ve وَلَمْ يَطْرُقْ إِلَى حَضَرَةِ الْوُجُودِ تَعَالَى وَتَقَدَّسَ Yokluk mertebelerindedir وَتَقَدَّسَ Tenezzül ve değişiklik تَنْزُلٌ وَلَا تَبَدُّلٌ Ne hariçte ne de ilimde أَصْلًا (Nerede arız olmuştur?) فِي الْعِلْمِ Kesinlikle بَيَانُهُ Bunun açıklaması: أَنَّ الْحَقَّ سُبْحَانَهُ لَمَّا أَرَادَ Hak Subhânehu isteyince زَاتِي كَمَالَاتِهِ الذَّائِبَةِ وَالْجُفَايَةِ وَالْأَسْمَائِيَّةِ Zatı, İZHAR ETMEYİ (Neyi izhar etmeyi?) أَنَّهُ يُظَاهِرُ (Neyi?)

sıfatları ve isimleriyle ilgili kemâlâtını (*Daha neyi isteyince?*) وَأَنْ يُجَلِّيَهَا Bunları tecelli ettirmeyi (*Nerede?*) فِي بَحَالِي الْأَشْيَاءِ وَمَرَايَاهَا Eşyanın tecelligahı ve aynalarında (*Nerede?*) فِي مَرَاتِبِ الْعَدَمِ (İşte o zaman) her kemali için tayin etti (*Nerede?*) Yokluk mertebelerinde (*Neyi tayin etti?*) O kemalin zıttını (Öyle zıt ki,) وَالْمُتَمَيِّزَ عَنْ سَائِرِ الْأَعْدَامِ O kemale mukabil (*Yine öyle zıt ki,*) O kemale nispet edilmeyle (*Niçin böyle bir zıt belirledi?*) لِئَكُونَ مِرْآةً لَهُ O kemale ayna olsun için فَانَّ وَسَبَبُ لُظْهُورِهِ وَنَسَبُ لُظْهُورِهِ Çünkü bir şeyin aynası onun mukabilidir Ve zuhur etmesinin sebebidir Eşya zıttıyla açığa çıkar لَاَنَّ Kİ, onlarda kabiliyet vardır (*Neye kabiliyet?*) وَالْأَعْدَامُ Allah'ın kemâlâtına ayna olmaya (*Allah?*) أَوْجَدَهَا onları yaratmıştır (*Nerede?*) فِي مَرْتَبَةِ الْحَيِّسِ وَالْوَهْمِ His ve vehim mertebesinde (*Ne zaman?*) وَأَعْطَاهَا Dilediği bir vakitte فِي آتِي وَقْتِ أَرَادَ Ve onlara vermiştir (*Ne?*) وَجَعَلَ جَمِيعَ تِلْكَ الْكَمَالَاتِ Karar ve sağlamlık الْأَسْفَرَارِ وَالْأَسْبَحْكَامِ وَصَيَّرَ تِلْكَ Bu yokluklara yansıtmış (*Ne?*) مُتَعَكِّسَةً فِيهَا Ve bu yoklukları eylemiştir (*Ne sebebiyle?*) بِذَلِكَ الْأَنْعِكَاسِ Şu yansıma sebebiyle (*Ne eylemiştir?*) دَرِي، بِلِن، وَمُرِيدًا Gücü olan, dileyen Bu فِي تِلْكَ الْمَرْتَبَةِ Ve konuşan (*Nerede?*) وَمُتَكَلِّمًا Gören, işiten وَبَصِيرًا وَسَمِيعًا أَنَّهُ قَدْ يُتَصَرَّفُ أَوَّلًا فِي، Fakat hissedilmiştir ki، O yokluğa Evvela yoklukta tasarruf edilir (*Nasıl?*) يُجْعَلُ فِيهِ Başka bir şey شَيْئًا آخَرُ Ve o, bu tasarrufla kılınır (*Ne?*) ثُمَّ يَظْهَرُ فِيهِ الْكَمَالُ Yumuşak ve uygun مُلَائِمًا وَلَيِّنًا Sonra da onda kemal zuhur eder أَوَّلًا نَسَبُ أَنَّ الشَّمْعَ يُجْعَلُ أَوَّلًا Nasıl ki mum evvela kılınır ثُمَّ يُسَوَّرُ بَعْدَ ذَلِكَ Yumuşak ve uygun لَيِّنًا وَمُلَائِمًا Bundan sonra da sokulur (*Neye?*) بِلَنِّغِي أَنْ يَلْعَمَ سُورًا وَأَشْكَالًا Suret ve şekillere Bilinmesi gerekir ki





İnsanın hakikati ve zatı yokluktur حَقِيقَةُ النَّفْسِ النَّاطِقَةِ Ki, o da nefs-i natıkanın hakikatidir الْإِنْبِدَاءُ فِي الْأَيْدِيَّ Ki, nefs-i natıka da başlangıçta ifade edilirdi (Ne ile?) بِالنَّفْسِ الْأَمَّارَةِ Nefs-i emmareyle وَكُلُّ فَرْدٍ مِنْ أَفْرَادِ الْإِنْسَانِ Nefs-i emmareyle İِنْهَا (Neye işaret eder?) بِلَفْظِ أَنَا (Ne ile?) 'Ben' lafzıyla (Neye işaret eder?) Bu nefs-i emmareye الْإِمَّارَةُ هِيَ النَّفْسُ Dolayısıyla insanın zatı nefsi emare olur لَطَائِفِ الْإِنْسَانِ İnsanın diğer latifeleri de وَحَيْثُ أَنَّ الْعَدَمَ شَرٌّ مَحْضٌ Onun aza ve kuvveleri gibi olur لَمْ يَنْسَمِ رَائِحَةً (Öyle şer ki,) فِي حَدِّ ذَاتِهِ Yokluk haddi zatında halis şer olduğu için (Bu sebeple) تَكُونُ النَّفْسُ أَيْضًا شَرًّا مَحْضًا Hayırdan hiçbir koku almamıştır مِنَ الْخَيْرِيَّةِ (Onda hayırdan bir koku bulunmaz) وَ مِنْ خَبَائِثِهَا وَجَهْلِهَا تَدْعَى Pisliği ve cehaletinden dolayı iddia eder (Neyi?) الْكَمَالَاتِ الظَّاهِرَةِ فِيهَا Kendisinde görünen kemâlâtı (Ne ile görünen?) بِطَرِيقِ الْإِنْعِكَاسِ Yansima ve gölge yoluyla (Bunların kime ait olduğunu iddia eder?) كَإِنْفِئْسَهَا Kendisine nispet eder (Neyi?) إِلَى نَفْسِهَا (Neye nispet eder?) Aslıyla sabit olan kemâlâtın varlığını Kendisine الْكَمَالَاتِ يَمْلِكُ Kendisine zanneder (Ne?) وَتَرْغُمُ نَفْسَهَا بِمِلْكِ الْكَمَالَاتِ Bu kemâlâtla kendisini Kamil ve hayırlı كَامِلَةً وَخَيْرًا Kendisini Efendilik/ üstünlük iddiasını بِرَبِّهَا وَتُشْرِكُ نَفْسَهَا بِرَبِّهَا Kendisini rabbine ortak tutar (Nerede?) وَتَنْظُرُ الْحَوْلَ وَالْقُوَّةَ مِنْ كَمَالَاتِ فِي Kemâlâtta Güç ve kuvveti kendisinden sanır وَتَرْغُمُ نَفْسَهَا مُتَصَرِّفَةً Kendisinin tasarruf sahibi olduğunu zanneder وَتُرِيدُ Ve ister (Neyi?) أَكْثَرَ مِنَ الْكُلِّ Kendisini sever (Nasıl?) وَتُحِبُّ نَفْسَهَا Her şeyin kendisine uymasını لَا لَهَا غَيْرَهَا Başkasını da kendisi için sever وَتُحِبُّ غَيْرَهَا لِنَفْسِهَا Her şeyden daha fazla Yoksa onlar için sevmez مِنْ هَذِهِ التَّخَيَّلَاتِ الْفَاسِدَةِ Şu boş hayallerden dolayı da Rabbine karşı zati bir düşmanlık گُذِرَ لِمَوْلَاهَا

بَلْ تَصَّعُّ بِأَحْكَامِهَا الْمُتَزَكَّةِ (Neye?) İndirilen hükümlere Ve boyun eğmez (Neye?) Bilakis kendi isteklerine uyar (Neye?) Çünkü bana geldi ki, فَإِنَّهَا انْتَصَبَتْ لِمُعَادَاتِي Nefsine düşman ol (Neye?) Allah Teâlâ peygamberleri gönderdi مِنْ كَمَالِ رَأْفَتِهِ Onlara selam olsun (Neden dolayı gönderdi?) Son derece rahmet ve merhametinden dolayı (Ne olarak gönderdi?) Rَحْمَةً Alemlere rahmet olarak (Niye gönderdi?) İnsanları وَلِيُخْرِجُوا بَيُوتَ الْأَعْدَاءِ إِلَى الْحَقِّ سُبْحَانَهُ Allah Teâlâ'ya çağırırlar (Kime?) Düşmanların evlerini yıksınlar وَلِيُذَلِّلَهَا Onları sevk etsinler (Kime?) Mevlalarına وَلِيُخَلِّصُوهَا Onları kurtarsınlar (Neden?) Cehalet ve pisliğinden وَلِيُطْلِعُوهَا Ve onları vakıf kılsınlar diye (Neye?) Şer ve noksanlığına أَجَابَ فَمَنْ أَدْرَكَهُ السَّعَادَةُ الْأَرْكَانُ Ezeli mutluluk kime ulaşırsa Cehalet ve pisliğinden döner وَصَارَ مُنْقَادًا Ve boyun eğer (Neye?) İndirilen hükümlere بَلِّغْهُمُ الْغَايَةَ Bilinmesi gerekir ki, نَوَعَيْنِ Bir yol alakalıdır (Ne ile?) Nefsin temizlenme yolu iki türdür; طَرِيقُ يَتَعَلَّقُ وَطَرِيقُ يَنْفَكُ Bu inabe وَهُوَ طَرِيقُ الْإِنَابَةِ Riyazet ve mücahedelerle طَرِيقُ الْإِنَابَةِ Ve müritlere aittir وَطَرِيقُ الْإِنَابَةِ İkinci yol, طَرِيقُ الْإِنَابَةِ Ve müritlere aittir وَطَرِيقُ الْإِنَابَةِ Bu yol ictiba وَهُوَ طَرِيقُ الْإِنَابَةِ Cezbe ve muhabbet yoludur وَطَرِيقُ الْإِنَابَةِ Ve murat kullarla alakalıdır وَطَرِيقُ الْإِنَابَةِ İki yol arasında çok fark vardır الطَّرِيقُ الْأَوَّلُ (Çünkü) birinci yol الطَّرِيقُ الْأَوَّلُ Matlub tarafına doğru seyirdir وَطَرِيقُ الْإِنَابَةِ İkinci yol ise الطَّرِيقُ الْإِنَابَةِ Seyir ile çekilme arasında فَرْقٌ كَثِيرٌ Şeyir ile çekilme arasında فَرْقٌ كَثِيرٌ Çok ayrılık ve aşırı farklılık vardır فَإِذَا أُريدَ İstenildiği zaman (Kim için?) Ezeli ikram ile devlet sahibi olan biri için (Ne



Nefs-i haziranın yok olması da hasıl olur  
 الَّذِي هُوَ مُيَسَّرٌ لَّارْتِبَابِ التَّوْحِيدِ Bekabillah makamında (Nerede?) فِي مَقَامِ الْبَقَاءِ بِاللَّهِ (Nerede?)  
 فَإِنَّ الْحَاضِرَ ثَمَّةٌ هُوَ الْحَقُّ Ki, o vahdet-i vücudun erbabının nasibidir  
 لَا نَفْسَ السَّالِكِ الْفَانِيَةِ Çünkü orada hazır olan Hak Subhânehu'dur  
 إِنَّ الْحَاضِرَ فِي ذَلِكَ: Çünkü biz diyoruz ki: سَالِكِينَ نَفْسُهُ دَغِيلٌ لَنَا نَقُولُ  
 وَقَدْ تَصَوَّرَهَا O salikin nefsidir هُوَ نَفْسُ السَّالِكِ Bu makamda hazır olan الْمَقَامِ  
 فَكَاكُ السَّالِكِ نَفْسِهِ دَغِيلٌ لَنَا نَقُولُ (Nasıl?) بِغُفْوَانِ الْحَقِيقَةِ Hak unvanıyla  
 هَالْبُكِي هَاكُ سُبْحَانَهُ مُنْزَعًا وَبَرِيدٌ (Neden?) وَالْحَقُّ سُبْحَانَهُ مُنْزَعًا وَبَرِيدٌ  
 وَهَذَا مِنْ قَبِيلِ مَا قِيلَ مِنْ هَذَا التَّعْيِينِ وَالْحُضُورِ Bu, şu  
 فَارِ، رُيَا فِي رُؤْيَاهُ نَاقَةٌ ﴿ع﴾ Mısra: وَصَارَ الْفَارُ فِي رُؤْيَاهُ نَاقَةٌ  
 Nefs-i hâzırarla Burada sadece الْحَاضِرِ وَأَيْنَمَا هُنَا وَهُنَا  
 وَهُوَ مِنْ أَقْسَامِ الْعِلْمِ الْحُضُولِيِّ Bu da husuli ilmin  
 لَا زَوَالَ النَّفْسِ الْحَاضِرِ Yoksa burada nefs-i hâziranın zevali  
 كِي، بُوَ هُزُرِي الْعِلْمِ الْحُضُورِيِّ Ki, bu huzuri ilmin yok olmasını gerektirir  
 نَفْسِ الْحَاضِرِ وَزَوَالَ النَّفْسِ الْحَاضِرِ Nefs-i haziranın yok olması  
 لَا أَنَّهُ عِبَارَةٌ Zatinin ve eserinin yok olmasından ibarettir  
 عَنْ زَوَالَ الْعِلْمِ بِهَا Onunla ilgili ilmin yok  
 عَنْ زَوَالَ الْعِلْمِ بِهَا (Neden?) Olmasından ibaret değildir  
 مَا يَكُونُ أَرْكَانُهُمَا Aralarındaki fark çok büyüktür...